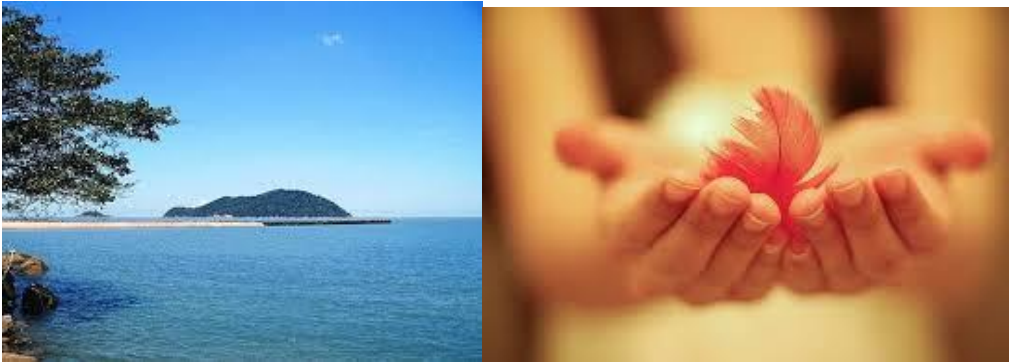

Lòng rộng như biển

Các bạn thân mến,

Thông thường ngoài đời, một người vừa mừng xong sinh nhật thứ 18 của mình thì sẽ được gọi là người Trưởng thành. Đây là một cột mốc trên phương diện pháp lý, hành chánh, chứ thiên ý, một người trưởng thành hay chưa không phải được quyết định ở tuổi 18 hay nhiều hơn mà là được quyết định bởi tâm tính và các hành xử của người ấy.

Sự trưởng thành, sự hoàn thiện phong cách cùng tâm tính một người không phải được quyết định vì người đó gặp bao nhiêu tình huống mà nó phải được thể hiện ra ở thái độ và cách thức mà người đó đối đãi với những tình huống ấy như thế nào.

Phần đông người ta cho rằng: cuộc sống là chiến trường, muốn tồn tại thì phải cần so sánh thấp cao. Nhưng nếu lấy tâm ra mà nói, thì giữa con người với nhau, càng hiểu về nhau hơn thì càng giảm bớt hiểu lầm; biết cách dùng Tâm đối đãi nhau, thêm một chút bao dung thì sẽ giảm đi một chút tranh chấp. Mà phần đông không có cái nhìn sâu sắc, thường tự cho mình là quan trọng nhất, nên hay lo đến chuyện được mất hơn thua, cứ theo thói quen, dùng kiến thức và cách nhìn tương đối hạn hẹp của mình để bình luận, đánh giá người khác. Ngay lúc này, nếu ta bình tâm, nhìn sâu thêm một chút, thì sẽ nhận ra rằng, nếu tâm mình rộng thêm ra thì niềm vui sẽ có được nhiều hơn, nếu biết bao dung nhiều hơn nữa thì sẽ có thêm những người bạn tốt.

Các bạn thân mến,

Viết đến đây, tôi nhớ đến bài hát Sông và Biển , đây là một trong kim chỉ nam để tôi theo đó mà rèn luyện phong cách sống của mình:

"Em chưa từng thấy biển, Em chỉ biết dòng sông

Nhưng có nghe cô dạy

Biển thì rộng hơn sông, Biển thì rộng mênh mông

*Bao la biển xanh mặn nông, Một đời người như sông
Nếu ai sống cho riêng mình thì lòng hẹp như sông
Nếu ai sống cho muôn người thì lòng rộng mênh mông
Em chưa từng thấy biển, Em chỉ biết dòng sông
Nhưng có nghe cô dạy
Đừng để lòng hẹp như sông, Hãy để lòng rộng mênh mông
Bao la biển xanh mặn nông, Một đời người như sông... “*

Trong sự giao tiếp, ta nên tránh nói sau lưng người khác và cũng không cần lo ngại bị ai đó nói sau lưng. Khi ta không làm điều gì sai trái thì không ai có chuyện để nói, những người càng nổi bật, càng xuất sắc thì bị nói càng nhiều vì sự đố kỵ ganh tỵ của nhiều người khác. Trên đời này, không có việc gì mà không bị bình luận và cũng không có ai không bị người khác bình luận. Có những việc cần nên nhẫn, không nên tức giận; có những việc, những người ta nên nhường nhịn chứ không nên quá so đo hơn thua; người xưa có câu: “ một điều nhịn bằng chín điều lành” hay „miệng lưỡi chịu thiệt chút có sao đâu, nhường họ ba tác lưỡi thì mình bị gì sao?“ hoặc: „nước sâu thì phẳng lặng an tĩnh, người chững chạc thì ít nói“ và còn nữa: “ Học hiểu nói chuyện tâm tư, học cách nhẫn nhịn đối diện sự bất mãn“ .

Ngày con nhỏ, tôi thường nghe Ngoại nói: „làm người tốt, chỉ cầu cho mình được một nửa, còn một nửa kia thì nên sẻ chia, bố thí. Khi làm việc gì thì chỉ cầu mong một nửa thôi, còn một nửa kia thì phải tùy duyên thôi!“ lúc đó thiệt sự tôi không hiểu, nhưng bây giờ, đầu hai thứ tóc, học Thầy học bạn, tôi ngộ ra rằng: Mọi việc trong đời, không nên quá cầu toàn, sẽ khó mà có lối thoát. Trong cách đối nhân xử thế, nên rộng lượng, bao dung, không nên quá hà khắc vì khi quá hà khắc sẽ không còn bạn bè. Phải nên biết khi nào nhúng nhường, khi hào phóng khoáng khảng khái. Và nhất là tùy duyên nhưng bất biến.

Nhìn thấy lỗi lầm sai sót của ai đó, nên quay vào trong ngẫm nghĩ lại sai sót và lỗi lầm của chính bản thân mình để có được lòng thông cảm với khó khăn của người đó, hiểu thêm và biết tha thứ cho sai trái của người khác, vì ai trong đời này không bao giờ làm lỡ?

Kinh nghiệm sống cho thấy, lòng người càng thiếu dục, đạm nhạt thì ít khi bị thương tổn, cũng như khi lòng ta càng rộng rãi bao nhiêu thì an nhiên, vui vẻ, khoái hoạt càng nhiều bấy nhiêu.

Cho nên, đời người ngắn ngủi, cái Duyên đưa đến chuyện người với người gặp nhau, duyên dù tốt hay xấu đều nên trân quý. Cứ Cho đi như nước biển bao la

mênh mông, không hạn hẹp thì ắt sẽ nhận lại được những điều tốt lành, đó là Thiên lý. Nhưng quý hơn nữa, một người khi đã sẵn sàng cho đi, thì trong lòng họ đâu có nghĩ đến sự báo đáp, nhận lại! Bởi vì người đã sẵn sàng cho đi là người có trong lòng tràn đầy tình yêu thương, lòng nhân hậu, họ cho đi chỉ đơn giản là bản năng tự nhiên của họ mà thôi, như biển mận luôn ôm tất cả vào lòng. Mong lắm thay.

Hiên trúc – hè 2022

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

